

Obsah:

- Úvod
- Na kávičke s...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Financovanie po novom
- Detský kútik
- Svedectvo
- Stretnutie presbyterov Košického seniorátu
- Kvíz
- Misia utečencom v Grécku
- Som žena
- Vianoce
- Pamiatka reformácie
- Modlitebný kalendár
- Rozpis služieb Božích

„Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby ne-
zahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ Ján 3: 16

Drahí priatelia!

Opäť tu máme obdobie Vianoc. Čas, kedy prežívame spoločné chvíle, čas, kedy sa chystáme a pripravujeme na najkrajšie sviatky roka, čas, kedy sa aj obdarovávame. A tak sa na úvod pýtam: Máte radi darčeky? Ste radi, keď vás niekto obdaruje? Alebo, tešíte sa, keď môžete niekomu svojím darom urobiť radosť?

Myslím si, že každý človek je naplnený radosťou, keď dostane dar, ktorý ho poteší, naplní skryté túžby. Obzvlášť, ak je to aj dar praktický, ktorým dokáže niečo urobiť.

Aj Vianoce sú takým špecifickým obdobím, kedy si navzájom dávame darčeky. Najviac to vnímajú tí najmladší, ktorí sa už tešia, čo si pod vianočným stromčekom nájdu. Ale aj my starší sa zasa tešíme na radosť spôsobenú našim darom, ktorý niekomu môže skutočne pomôcť.

Ale či chceme, či nie, musíme uznať, že nech si nájdeme akýkoľvek hmotný dar, tešíme sa z neho len chvíľku, len do času. Pretože žiadna vec na svete nemá moc naplniť človeka tak, aby bol spokojný navždy. Chvíľku sa tešíme, ale potom príde akoby vytriezvenie a opäť nám niečo chýba. Opäť po niečom túžime.

Toto si uvedomoval aj známy Augustín, ktorého výrok hovorí: „Nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v Tebe (v Bohu)“. Augustín veril, že aj keď sa nám zdá, že sa tešíme z niečoho iného, Boh je skutočným zdrojom rados-
ti.

A to nás vedie k otázke nášho bytia, k otázke o nás samých. Kedy sme skutočne šťastní? Ako a z čoho môžeme prežívať ozajstnú radosť? Alebo, ako môžem prežiť radosť aj z tohtoročných Vianoc? A dá sa to vôbec?

Niektó si povie, že keď si pozrie krásny vianočný film, vypočuje radostné vianočné piesne alebo navštívi počas Vianoc kostol a spomenie si na detstvo, ... z časti to pomôže, ale veľmi dobre vieme, že tá radosť nevytrvá. Kde teda nájsť skutočnú radosť? Odpoveď nachádzame v Božom slove! Samotný Boh nám odpovedá! Že skutočnú radosť môžeme nájsť jedine v Ježišovi. Keď si uvedomíme, že prišiel práve kvôli tebe i mne. Keď si uvedomíme, kto On vlastne je! Že je DAROM!

No dobre. Ale akým darom? Čo v Jeho dare nachádzame? Keď sa tak hlbšie zamyslíme, tak si to uvedomíme. Že tam nachádzame dôležité hodnoty a veci, ktoré dávajú nášmu životu zmysel. A to sú: nádej, láska, pokoj, pravda, radosť.

Presne o tom to je, drahí priatelia. Že sa vo svojom živote môžeme naozaj snažiť o všelijaké veci, ako zarobiť

veľa peňazí, zaobstarať si veľký dom, perfektné auto, najmodernejší mobil, značkové oblečenie, ... a mnohé iné vymoženosti. Môžeme v živote veľa dosiahnuť. Môžeme mať čokoľvek, čo si len zažiadame. Ale človek nikdy nebude skutočne šťastný a spokojný, pokiaľ neprijme dar od

Na kávičke s...

Na kávičke s Martinom Lutherom, doktorom teológie vo Wittenbergu

Augsburské vyznanie

Rok 1530. Cisár Karol V. sa vracal do Nemecka potom, ako porazil Francúzke vojská a pokoril pápeža v Taliansku. Bol korunovaný za cisára Svätej ríše rímskej a držal pápeža Klementa VII. pevne vo svojej moci. Saský kurfirst Ján predpokladal, že sa bude snažiť doma urobiť poriadok medzi svojimi kniežatami v náboženskej otázke. Luther na otázky kurfirsta, či je správne pustiť sa do otvoreného boja proti cisárovi neodpovedal celkom jasne. Skôr zastával názor, že ísť do otvoreného boja by nebolo biblické riešenie.

Kurfirst Ján tušil, že na najbližšom sneme po návrate cisára sa bude riešiť aj náboženské rozdelenie, ktoré reformáciou nastalo v celom Nemecku, preto požiadal Jona sa, Bugen h a g e n a a Melanchtona, aby pripravili jasné stanovisko svojej viery. Malo obsahovať niekoľko bodov základného učenia a ich dopad na život cirkvi, v ktorých sa líšia od učenia rímskej cirkvi.

Celý sprievod na čele s kurfirstom Jánom, Lutherom a ďalšími teológmi sa vybrali na snem do Augsburgu. Zastavili sa v Cogurgu, kde vyložili Luthera, pretože ten podľa Wormského ediktu bol stále mimo zákon. Ani tam však nebol Luther nečinný. Venoval sa štúdiu Žalmov a prorockým knihám v Starej zmluve. Písal veľa listov a bol stále v kontakte s výpravou na sneme v Augsburgu. Na hrade v Coburgu sa 5. júna dozvedel, že jeho otec zomrel pred týždňom. Po nejakom čase potom napísal, že je pokojný, pretože jeho otec Hans „uzrel svetlo pravdy“.

Snem Augsburgu trval niekoľko mesiacov a Lutherovi neostávalo nič iné iba čakať na výsledok. Napísal Švábske články, z ktorých vychádzal Melanchton pri písaní vyznania. Keď Luther čítal prvý návrh vyznania, ktoré malo byť prednesené na sneme, povedal: „Som veľmi potešený a neviem, ako by som to vylepšil, alebo upravil... pretože neviem tak nežne a ľahko postupovať.“

Dňa 25. júna 1530 predložili cisárovi Melanchtonovo Augsburské vyznanie. Protestanské knieža-

tá ho v nemčine prečítali cisárovi Karolovi V. a zhromaždeným zastupcom Svätej ríše rímskej. Kniežatá po prečítaní vyhlásili, že neustúpia a že plne stoja za týmto vyznaním.

Melanchton na úvod povedal, že prijali, tak ako Rím, tri ekumenické vyznania viery a odmietajú všetky zhubné herézy. Potom sa začal venovať rozhodujúcim článkom o viere, o skutkoch, o Božej milosti, spravodlivosti a o sviatostiach. Až v druhej časti menoval sporné témy.

Od 25. júna 1530 po prečítaní Augsburského vyznania na sneme bolo ticho. 3. augusta cisár predstavil Konfutáciu Augsburského vyznania (konfutácia – vyvracanie názorov), ktorú napísal katolícky teológ Eck. Cisár žiadal všetky protestantské kniežatá, aby sa jej podriadili. Situácia začala byť beznádejná. Krajinský gróf Filip Hesenský odišiel zo snemu 6. augusta bez toho, aby o tom informoval cisára. Začalo sa hovoriť o vojenskej aliancii, do ktorej sa mali zapojiť aj švajčiarske kantóny Zürich a Bern. Luther však nechcel spolupracovať so Švajčiarskymi reformátormi a stále zastával názor, že sa kniežatá nemôžu vzoprieť vojenskou silou proti cisárovi, pretože by to bolo nebiblické.

Nakoniec Luthera sčasti presvedčili tým, že ríšsky zákon dovoľuje kniežatám sa vzoprieť vlastnému cisárovi, keď nedodržiava zákony krajiny. Pre kniežatá bol odpor voči cisárovi opodstatnený, dokonca aj ozbrojený odpor na obranu ich viery a presvedčenia. Luther sa viac držal biblického podania, ktoré hovorí o rešpekte a poslušnosti voči svetským pánom. Jeho nerozhodnosť nakoniec využili mnohí a dokonca mu pripomínali aj jeho súhlasné stanovisko na odpor voči sedliackej vojne.

Cisár augsburské vyznanie neprial, veľkej kritike ho podrobili teológovia Ríma a Luther pochopil, že k zmiereniu so samotným Rímom už nikdy nedôjde. Schýľovalo sa k občianskej vojne, s ňou ku krviprelievaniu a Luther mal pocit, že v ňom zahynie. Lutherova irónia voči Rímu sa zmenila na tvrdý nekompromisný štýl vyjadrovania.

Pokračovanie v budúcom čísle.

Jaro Petro

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ V závere roka 2019 prebehli voľby Dištriktuálneho biskupa Východného dištriktu. V druhom kole získal brat Peter Mihoč väčší počet hlasov a tak bol zvolený za biskupa VD. Samozrejme, že voľba nadobudne platnosť až po uplynutí apelačnej doby. Gratulujeme novozvolenému biskupovi a prajeme mu veľa Božej múdrosti.
- ⇒ Inštalácia dištriktuálneho biskupa je naplánovaná na 2. februára 2020 v Evanjelickom kostole v Prešove. Čas ešte spresníme.
- ⇒ 29. decembra 2019 pripravujeme pre našich zborových presbyterov kapustnicu v Kultúrnom dome v Drienovskej Novej Vsi. Malo by to byť voľnejšie stretnutie, kde sa chceme rozprávať o ďalšom nasmerovaní nášho zboru. Chceme uvažovať, v čom máme pokračovať a s čím novým začať. Veríme, že prijmete naše pozvanie.
- ⇒ Aj v tomto štvrtroku by sme znova dali priestor našim talentom. Máme v našom zbore ľudí s rozličným obdarovaním a tak veríme, že sa zapoja do našich bohoslužieb a spestria nám spoločnú nedeľu.
- ⇒ 25. - 29. marca 2020 by mala byť evanjelizácia ProChrist v Liptovskom Hrádku. Radi by sme sa, ako každý rok, do tejto akcie zapojili. Znova plánujeme premietat' program s jednodňovým oneskorením.
- ⇒ 7. septembra 2019 sme na zborovom presbyterstve vybrali firmu, ktorá bude realizovať opravu strechy na našej fare. Kvôli tomu, že nám chýbajú fólie pod krytinou, dochádza k zatekaniu na niektorých miestach fary. S prácami sa malo začať v novembri, ale nakoniec firma rozhodla o preložení termínu na január 2020. Samozrejme, záleží na vhodnom počasi. Postup prác by mal byť nasledovný: po častiach sa bude skladať krytina, doplnia sa izolácie, dajú sa fólie a kontra laty, následne sa položí späť pôvodná krytina. Nevieť však odhadnúť, v akom stave sú izolácie ani časti krovu, kde občas dochádzalo k zatečeniu. Všetko odhalia až postupné práce.
- ⇒ V novom roku by sme radi začali v našom zbore s kurzom pre rodičov malých detí. Budeme sa rozprávať o spôsoboch výchovy, o tom, čo na ktoré dieťa zaberá a ako dosiahnuť tie najväčšie „úspechy“. Pozývame rodičov detí do 10 rokov.

*Blahoželáme!***1.1.2020 – 31.3.2020****50 rokov**

Milan Šeňo, Kysak 307
Milan Vereščak, Kysak 49

55 rokov

Slávka Šeňová, Kysak 33
Slávka Tabačková, Kysak 347

60 rokov

Zdenka Jamnická, Kysak 357

85 rokov

Oľga Gašová, Kysak 69

70 rokov

Ludmila Jašková, Drienovská Nová Ves 28
Anna Zuščinová, Kysak 77

75 rokov

Alžbeta Štofánová, Obišovce 93

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

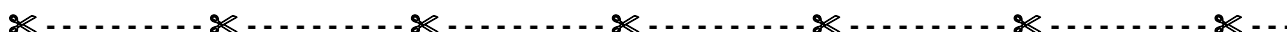
(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Financovanie po novom

Bratia a sestry, dovoľte mi, aby som napísal krátku informáciu o financovaní cirkví na Slovensku. Na návrh vlády SR bol v Národnej rade SR prijatý zákon o finančnom zabezpečení cirkví na Slovensku. Jeho platnosť je od 1. januára 2020. Totiž zjednodušene povedané, v minulom období boli cirkvi zabezpečené finančne tak, že štát zasielal finančné prostriedky na chod ústredia, biskupských úradov a na pôžitky farárom. Boli to presné sumy určené na tento účel. Podľa nového zákona bude štát zasielať na účet cirkví sumu, ktorú si v cirkvi musíme rozdeliť percentuálne na jednotlivé zložky. V sume, ktorá príde na účet našej ECAV, sú financie na platy farárov a chod cirkví. V tejto sume je tiež finančné zabezpečenie Diakonie a Ekumenickej rady cirkví. Bolo potrebné prepracovať tabuľky platov našich farárov, čo bolo Generálnym presbyterstvom schválené na rokovaní 6.12.2019. Iste si uvedomujete, že to nebol jednoduchý proces. Predchádzalo tomu rokovanie výboru Združenia evanjelických duchovných a Zboru biskupov ECAV. A čaká nás náročný rok, kedy bude potrebné finančne stabilizovať jednotlivé oblasti chodu ECAV. Samozrejme, na prvom mieste sú to platy farárov. Následne aj chod ECAV na Slovensku. Preto prosím všetkých vás o modlitby, lebo nás čaká náročný rok.

Milosť Božia nech je s vami.

Ján Brozman, zborový dozorca

Milé deti ☺

Ide sa von! Čo? Do tej zimy? Áno! Len sa treba vedieť obliecť.

A kto vie, aká „zimná“ zima tohto roku bude... Lenže obliekať sa treba. Vašou úlohou je zoradiť jednotlivé časti oblečenia podľa toho, ako si ich jednotlivito na seba obliekate. Zo slov na oblečení vám potom vyjde veršík z evanjelia podľa Jána. Tak šup, rýchlo sa poobliekať a von! Aj s veršíkom v pamäti ☺

Prajeme vám, nech sú vaše Vianočné sviatky plné vďačnosti za ten najväčší dar – Pána Ježiša. A nech vás On sám sprevádza nielen počas Vianoc, ale po celý rok.

Svedectvo

Nedávno som mala svedectvo na rodinných bohoslužbách. Večer predtým som aj ľutovala, že som s tým súhlasila. Mohla som mať pokojný večer bez stresu, užívať si bohoslužby zabudnutá v lavici, namiesto toho som mala trému spojenú so strachom, ako to celé dopadne, keď sa postavím dopredu v kostole plnom ľudí. Viackrát som v poslednom čase počula výklad na príbeh o Márii a Marte, keď Marta obsluhovala a Mária sedela pri Ježišových nohách a počúvala. Mária je v tom príbehu pozitívna postava. Pre mňa je pomerne ľahké byť Máriou, ktorá počúva, prijíma múdrosť z Božieho slova. Nemám žiaden stres, obavu ani trému (a možno sa tak cíti niekto iný). Ale už dávno kráľ Šalamún povedal: „je čas mlčať a čas hovoriť“ (Kaz 3,7). Asi pred 10 rokmi sa ma jeden mládežník z Prešova spýtal, či by som nepovedala svedectvo na mládežníckom stretnutí, vtedy moja dcéra Denisa povedala, že radšej si ona pripraví celú mládež, ale mamka to nedá, lebo má veľkú trému. Trvalo to asi 10

rokov, ale naučila som sa s ňou bojovať, a to aj vďaka mládežníckom a mojim deťom.

Keď na konvente brat farár povedal, že začneme v zbore stretnutia mužov, tak mi bolo ľúto, že nikto doteraz nenavrhol stretnutia žien a tajne som dúfala, že sa nájde žena v zbore, ktorá to začne. Hovorila som o tom aj s Evkou D. a ona hneď nadšená - začneme my. Trochu som s tým bojovala, ja trémistka, neschopná vystupovať na verejnosti, bez teologických znalostí. Keď Ester váhala, či ma predstúpiť pred kráľa, Mordechaj jej povedal: „Ak budeš v tejto chvíli mlčať, úľava a záchrana príde Židom z inej strany... A ktovie, či si nebola vyvolená (na kráľovanie) práve pre takú chvíľu, ako je táto.“ (Ester 4,14.) A tak som sa prestala vyhovárať na svoje nedostatky a slabé stránky, a s vierou, že Pán Boh do nás vložil všetko dobré a potrebné, začali sme stretnutia žien. Chceme sa učiť z Božieho slova, ako budovať kráľovstvo nebeské. „Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto vám bude pridané“ Mat 6,33.

Ak sa k nám chcete pridať, ste vítané, verím, že Pán Boh má pre nás prichystané úžasné veci.

Milka Gallová

Stretnutie presbyterov Košického seniorátu

Košický seniorát v spolupráci s Evanjelizačným strediskom a našim cirkevným zborom usporiadal dňa 10.11.2019 v kultúrnom dome v Kysaku školenie pre presbyterov seniorátu. Stretnutie otvoril brat senior Samuel Linkesch, povzbudzoval nás k čítaniu Biblie. Školenie viedli bratia Slavo Slávik a Ondrej Kolárovský, pracovníci Evanjelizačného strediska. Bolo zamerané na základné ciele, ktoré ma plniť cirkevný zbor, na vzťahy a ako predchádzať konfliktom. Veľa sa hovorilo o hrivnách a ako ich využiť v cirkvi v práci našich zborov v senioráte. Boli sme rozdelení do skupín, podľa toho, ako sme sedeli pri stoloch. Každá skupina sa mohla aktívne zapájať do priebehu školenia. Pri školení bolo využité premietanie pripravených prezentácií. Ukončenie oficiálneho programu bolo v réžii brata seniora. Nasledovali modlitby a poďakovanie účinkujúcim a organizátorom. K dobrému priebehu prispel náš cirkevný zbor vytvorením príjemného prostredia, poskytnutím techniky a jej obsluhou. Poďakovanie patrí ženám, ktoré zabezpečovali občerstvenie a všetkým, ktorí napiekli koláče. Bol to požehnaný čas, v ktorom sme sa mohli poučiť a prehĺbiť vzájomné vzťahy. Ďakujeme.

Jaro Chovan

Milí dospeláci ☺

Pripravili sme si pre Vás malý biblický kvíz. Správne odpovede nájdete v knihe Skutkov Apoštolských.

1. Je možné, aby niekto hovoril správne o Ježišovi, aj keď poznal len Jánov krst?

- a) Neuvádza sa
- b) Nie
- c) Áno

2. Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení

- a) Duchom Svätým
- b) Ohňom

3. Kto reptal proti Hebrejom, že pri každodennej obsluhu sa venuje ich vdovám menej pozornosti?

- a) Židia
- b) Pohania
- c) Farizeji
- d) Helenisti

4. Kto verejne z Písma židom dokazoval, že Ježiš je Kristus?

- a) Peter
- b) Ján
- c) Apollo
- d) Pavol

5. Koľkí sa zaprisahali s kľatbou, že nebudú ani jesť ani piť, kým Pavla nezabijú?

- a) 4
- b) 40
- c) Nechceli ho zabiť
- d) Nikto

Misia utečencom v Grécku

Už pred rokom som sa spoznal s mužom, ktorý slúži s utečencami v Grécku neďaleko Atén. Dali sme sa do reči, prišiel s nápadom, aby sme prišli urobiť futbalový tábor pre tínedžerov z utečeneckých kempov.

Podarilo sa nám to zrealizovať až túto jeseň a 21. Novembra som so skupinou 5 mužov z rôznych cirkevných zborov na Slovensku odcestoval na tento misijný tábor. Naším zámerom bolo zvestovať evanjelium mladým, ktorí pochádzajú prevažne zo Sýrie, Turecka, Iraku a Iránu, ale tiež ich prepojiť s miestnym cirkevným zborom v Aténach, kde by mohli pokračovať v duchovnom raste.

Zo Slovenska sme teda cestovali Marián Kaňuch, zborový farár ECAV Žilina, Jany Šimočko, Adrián Marušák, tiež ECAV Žilina, Ed Rumbold, BJB Banská Bystrica, Šimon Valovič, ECAV Nové Mesto nad Váhom a ja, ECAV Obišovce.

Futbalového tábora sa zúčastnilo takmer 40 tínedžerov, viac ako 30 z nich boli utečenci, zopár ďalších boli z miestneho cirkevného zboru. Mali sme možnosť zažiť, aké to je slúžiť ľuďom z úplne inej kultúry a zvyknutých na iné náboženstvo. Mnohí z nich mali za sebou neľahkú cestu životom a naozaj zdrvivúce príbehy o tom, prečo ušli zo svojej krajiny a ako to prebiehalo. Bilal z môjho futbalového tímu ušiel z Turecka po tom, čo jeho otec zahynul pri výbuchu bomby v jednom kurdskom meste.

Väčšina utečencov, ktorí sú momentálne v Grécku, sú Kurdi, ktorí sú utláčaní národmi, medzi ktorými žijú už dlhé desaťročia, ale tento tlak sa práve teraz stupňuje. V Turecku, Sýrii, Iraku a Iráne žije dnes približne 30 miliónov Kurdov, ktorým všetci upierajú právo na ich krajinu, či ich jazyk. Dlhé roky je to veľmi ťažká situácia práve v Sýrii, ale v posledných 2 rokoch sa rapídne zhoršil prístup ku Kurdom aj v Turecku.

Títo ľudia opúšťajú svoje domovy a často aj svoje rodiny nie kvôli vidine lepšieho života alebo túžbe cestovať, **ale z obáv o svoje životy**. Mali sme možnosť navštíviť aj utečenecké tábory, v ktorých tieto deti vyrastajú. Boli sme v troch takýchto táboroch v jednom malom meste, ktoré sa volá Lavrion. Jeden tábor bol zriadený na bývalej vojenskej základni, druhý na škole a tretí bol iba voľne postavený na okraji mesta. Ľudia mali pitnú vodu, či elektrinu, ale miesta na život tam nebolo veľa, v jednej izbe sa často tlačilo aj 7 detí so svojimi rodičmi. Všetkým týmto mladým ľuďom sme mohli hovoriť o našich skúsenostiach zo života s Pánom Bohom a o tom, ako nám evanjelium zmenilo život.

Ich príbehy boli ale často úplne iné. Osobne ma zasiahol príbeh 19-ročného chlapca, ktorý sa volá Sabri a aj keď nehovoril po anglicky, tak sme dokázali hodiny komunikovať vďaka prekladačom na telefóne. Pred rokom a pol Sabri ušiel zo Sýrie so svojimi rodičmi, 4 bratmi a 3 sestrami. Cestovali po súši a tak strávil dlhý čas v Turecku. Sabri si tam našiel prácu a ich rodina nešla úplne sama, ale spolu s ďalšími, me-

dzi ktorými bola aj Sabriho priateľka, s ktorou sa v Turecku aj zasnúbil. Sabri strávil v Turecku takmer rok a pracoval, aby si zarobil peniaze a mohol zaplatiť prevádzáčom za neho a jeho snúbenicu a ich cestu cez Grécke hranice. To sa im aj podarilo a pred 3 mesiacmi Sabri prišiel do Grécka, napokon až do Atén, kde sa stal žiadateľom o azyl. Často cestovali v ťažkých podmienkach a prevádzачi si za to pýtali veľa peňazí. Títo ľudia ale často nemajú inú šancu. Jeho túžbou je oženiť sa v budúcom roku so svojou snúbenicou v Grécku a potom, až im bude udelený azyl, by chceli vycestovať do Nemecka a začať tam pracovať.

Keď som sa ho spýtal, či sa chce ešte vrátiť do Sýrie, odpovedal toto: „**A ty miluješ Slovensko? Ja milujem moju krajinu a chcem sa vrátiť, ale najprv musí skončiť vojna.**“ (vojnu myslel vyvražďovanie kurdov v Turecku a Sýrii).

Tento chalan si získal moje srdce a napokon aj moje halovky, keďže hral futbal vždy iba v botaskách. Som s ním v kontakte a modlím sa za neho každý deň, keďže kresťanstvo je pre neho nové, ale myslím, že mu dáva čoraz väčší zmysel.

Títo ľudia nie sú žiadnou hrozbou a som presvedčený, že

ako kresťania máme byť prví, kto im podá pomocnú ruku. To je presne to, čo robí aj môj kamarát George v Grécku, a som veľmi vďačný, že som mohol byť súčasťou tejto služby tiež. Moja vďaka patrí aj 2 priateľom z USA, ktorí sa rozhodli túto misiu finančne podporiť a prispeli mi, aby som mohol na túto misiu vycestovať aj ja. Keď Ježiš hovoril o poslednom súde, použil takýto príklad:

„Keď Syn človeka príde vo svojej sláve a všetci anjeli s Ním,

posadí sa vtedy na trón svojej slávy. I zhromaždia sa pred Neho všetky národy; a oddelí ich, ako pastier oddeľuje ovce od kozlov, a postaví si ovce sprava, kozlov však zľava. Vtedy povie Kráľ tým na pravicu: Podťe, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta. Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma; bol som nahý, a zaodeli ste ma; bol som nemocný, a navštívili ste ma; bol som vo väzení, a prišli ste ku mne. Odpovedia Mu spravodliví: Pane, kedy sme Ťa videli hladného, a nasýtili sme Ťa, alebo smädného, a napojili sme Ťa? A kedy sme Ťa videli ako cudzinca, a prijali sme Ťa? Alebo nahého, a zaodeli sme Ťa? A kedy sme Ťa videli chorého alebo vo väzení, a prišli sme k Tebe? Odpovie im Kráľ: Veru, hovorím vám: **Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.**“ Matúš 25,31-40. V Grécku nadobúdajú tieto slová úplne nový a veľmi reálny rozmer.

Ďakujem cirkevnému zboru v Obišovciach za modlitby za túto misiu.

Daniel Harčar

Som žena

Áno, som žena, ale to asi všetci viete ☺. No Som žena bol aj názov konferencie SEŽ (Spoločenstvo evanjelických žien) KOS Ecav, ktorá sa konala 13. – 14. decembra v Herľanoch. Dátum to bol dosť odvážny, keďže je to už taký predvianočný čas, kde všetky vo veľkom upratujeme, umývame okná, nakupujeme, pečieme. Napriek tomu si z celého seniorátu našlo na toto stretnutie čas asi štyridsať žien. Z nášho zboru nás bolo deväť. A ako nám to v úvode po chutnej večeri v krátkom biblickom zamyšlení z Lukášovho evanjelia o dvoch sestrách Márii a Marte vysvetlila sestra farárka Monika Beňová, tento dátum vybrala zámerne, lebo jej cieľom bolo, aby sme sa zastavili a naučili sa odpočívať. Ako sme sa neskôr v spoločných rozhovoroch všetky priznali, sme skôr tie ustarostené Marty, no mali by sme sa naučiť byť Máriami.

Do Herľan nás prišiel pozdraviť náš a zároveň generálny brat dozorca Janko Brozman. Večer ukončilo svedectvo americkej misionárky Tanyí Parks, ktorá pôsobí na Slovensku, na tému

Božie vedenie, a po ňom spoločné modlitby. Komu sa ešte nechcelo ísť spať, mohol stráviť čas spoločnými rozhovormi. Po raňajkách v sobotu nám poslužil rannou pobožnosťou brat farár Ľuboslav Beňo, a pozdraviť nás prišiel aj brat senior Samuel Linkesh. Nasledovala prednáška reformovanej sestry farárky

Andrei Korečkovej na tému: Som žena - stvorená na Boží obraz, v ktorej nám vysvetlila, že Pán Boh nás poslal na svet a dal nám úlohu a jasné poslanie. Po krátkej prestávke pokračovala prednáškou sestra farárka Eva Oslíková. Rozdelila nás do ôsmich skupín, v ktorých sme diskutovali o pre nás zaujímavých ženách inšpirujúcich naše životy. Po spoločnom obede sme sa rozlúčili a pobrali sa do svojich domovov s jasným cieľom: Byť

ako Mária, ktorá si sadla k Pánovým nohám a počúvala Jeho slová, lebo ako povedala Ad'ka Korečková: „Sestry, nebojte sa, 24. decembra k vám nepríde žiadna kontrola z hygieny!“ ☺

B.Buzogaňová

Vianoce

Blížia sa k nám Vianoce, sviatky pokoja, radosti, domácej pohody a stálych očakávaní. Prichádzajú potichu, nenápadne. Maskujú sa poslednými teplými dňami, ktoré však už nespomalia nič. Vianoce prichádzajú. Ich predvojom sú skracujúce sa dni a predlžujúce sa noci. Ich sprievodom je stále silnejšie sa ozývajúci spev vianočných kolied a piesní, ktorý nikoho nenechá na pochybách – Vianoce sú za dverami.

Vianoce prichádzajú tak ako každý rok a predsa vždy ináč. Pripomínajú sa v kalendári, ale svoje čestné a stabilné miesto majú i v našich myšlienkach. Sporadicky nám napadne otázka, či už máme darčeky pre všetkých, ktorých máme radi, či sme na nikoho nezabudli. A tak zisťujeme, že čakaním na Vianoce sa meníme. Práve v tom sú každé Vianoce iné. My sa meníme. Niekoľko prirodzene opúšťame pozíciu dieťaťa, ktoré nastavuje ruku a čaká na darček. Nielen my chceme prijať, ale my chceme dávať. Chceme urobiť niekomu radosť, len tak, pretože ho máme radi a záleží nám na ňom.

Asi, nerád to priznávam, starneme. Ľahšie sa sice napíše, že dospievame alebo dozrievame, ale nič to nemení na skutočnosti, že skutočná hodnota Vianoc spočíva v dávaní. My obdarujeme, lebo predtým sme boli obdarovaní tým najvzácnejším darom – Božím Synom, Pánom Ježišom Kristom. Prišiel do Betlehema, aby vytvoril Betlehem (dom chleba) uprostred našich domácností.

Naším Betlehemom je naša rodina, uprostred ktorej leží na stole chlieb. Tak ako Kristus, ktorý povedal, že bude medzi nami. To tvorí neopakovateľnú atmosféru Vianoc. Áno, milí čitatelia, pozvanie domov, to je ich odkaz.

Práve na Vianoce nás to najviac ťahá domov. Doma túžime prežiť znova mnohokrát opakované rodinné rituály, zasadnúť si na miesta, ktoré možno zmenil čas, ale nám sú najvzácnejšie, pretože sú to naše miesta, pre nás kedysi vyhradené a s našimi spomienkami spojené. Túžime vidieť prekrojené jablko, sťaby

päťcípú hviezdu, hviezdu to zdravú, symbolizujúcu, že o rok takto znova... Túžime pocítiť sladkosť medu na oplátke, porovnať ju s chuťou opekancov a potom chceme zas hľadiť do taniera vychutnávajúc si kapustnicu... Túžime vidieť a znova zažiť, čo sme videli a zažili už mnohokrát. Túžime cítiť Krista uprostred nás.

Nie, Vianoce nie sú len o jedle, ale vianočné jedlo je tradíciou a tradícia je putom rodiny. Každá rodina má svoju tradíciu, a preto je každá rodina vzácna. Rodinu tvorí otec, mama, deti. Kde majú to šťastie, majú aj starých rodičov. Kde to šťastie nemajú, žijú zo spomienok a z nádeje, že čas všetko vyrieši. To je skutočný domov, miesto, kde sú naši. Miesto kam patrime a kde stále niekto čaká. To je domov, miesto odkiaľ nám idú naproti a vyzierajú nás na polceste, kým my blúdime svetom pohľtení vlastnými starosťami.

Ľubomír Feldek to za všetkých doma žijúcich a domov sa ponáhľajúcich vo Vianočnej básni napísal nádherne:

Všetci ľudia
svetom blúdia,
málokto má
všetkých doma.

A preto vymysleli také sviatky,
aby každý zabľudenec trafil spiatky,
aby každý, koho stále cesta láka,
spomenul si, že ho niekde niekto čaká.

Milí čitatelia, prajem vám, aby ste v zmysle tejto básne trafili domov a doma medzi svojimi prežili krásne a požehnané vianočné sviatky 2019.

Ján Hruška

(Pokračovanie zo strany 1)

Stvoriteľ a celého vesmíru. Dar, ktorý sa nedá kúpiť! Dar, ktorý nám nemôže dať nik iný, len Boh!

A v tomto dare nájdete všetko. Nájdete tam Nádej - dúfanie, Lásku - prijatie, Pokoj - uvoľnenie, Pravdu - vyslobodenie a napokon i Radosť zo života i z Boha.

To všetko sú veci, po ktorých každý z nás v hĺbke svojich srdiec túži, hľadá ich, chce ich prežívať. Ale v tomto svete ich niet. Vo veciach tohto sveta sa nenachádzajú... Ale predsa, sú nám ponúknuté zdarma. Aj dnes. Stačí tak málo. Ježiš, milovaný Boží Syn nám bol daný, priniesol nám dary múdrosti a spásy a to vrchovato a zdarma.

O tom sú Vianoce. Aby sme mohli prijať skutočný dar Vianoc, musíme uznať, že sme hriešni. Potrebujeme byť zachránení Božou milosťou. Potrebujeme sa vzdať kontroly nad svojím životom. A nechať konať Ježiša v nás! Len On nám vie dať to, čo potrebujeme a hľadáme. Ako to opisuje apoštol Ján: „Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ Ján 3: 16.

Ježiš tebe aj mne i dnes ponúka tieto dary v tom najväčšom dare - dare obetavej lásky. A sľubuje nám, že nech sa čokoľvek deje, že nás neopustí a nezanechá. Ale čaká aj na náš krok, na našu odpoveď. Ak Mu otvoríš dvere svojho života, On vstúpi a naplní ťa svojimi darmi. Naplní ťa zmyslom života. Dá nádej do nových lepších zajtrajškov. Dá lásku, ktorá prijíma neobmedzene. Dá pokoj, pri ktorom sa skutočne uvoľníš a oddýchnes si. Dá pravdu, ktorá má moc oslobodiť ťa od klamstva a hriechu i od tvojho

vlastného „ja“. A dá i radosť, skutočnú nefalšovanú radosť zo života.

Toto všetko je nám ponúkané zdarma. A záleží len na tebe a na mne, čo s tým urobíme. Či prijmeme zvesť Božej lásky, ktorá vystiera svoju náruč pre každého, aj pre mňa? Nemusíme sa na to cítiť. Môžeme povedať, že si to nezaslúžime a je to pravda! Keďže sme hriešni, hriech nám bráni, aby sme prežívali skutočnú radosť. Hriech nás oddeľuje od Boha a všetkých dobrých vecí a práve preto sme nešťastní!

Preto nám dnes znie tá vzácna zvesť. Pre každého! Že Boh sa skláňa vo svojom Synovi do nášho sveta. Skláňa sa dnes aj k tebe! Aby ťa vyslobodil z klamstva hriechu a všetkého zla. Aby ťa spasil, zachránil. Aby ti ponúkol nový život. Aj tu na zemi, aj pre večnosť, tam za bránou smrti. Že kto verí v Neho, má to privilégium. Kto verí = kto Mu otvorí svoje srdce, kto Mu otvorí dvere svojho života a pozve Ho k sebe, kto Mu dôveruje a kráča spolu s Ním životom, ten má večný život. Ten má prečo žiť.

„Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ Ján 3: 16

Prajem vám, drahí priatelia, aby ste ten vzácny dar od Boha prijali. Aby ste zakúsili, zažili na vlastnej koži, čo vám ponúka. Prajem vám, nech sú aj tieto Vianoce naplnené Božím pokojom, nádejou, láskou, pravdou i radosťou v Ježišovi Kristovi, prichádzajúcom Kráľovi. Amen.

M. Ištván

Pamiatka reformácie

„Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapliahnúť zase do jarma otroctva!“ Gal 5,1

Pred dvoma rokmi, verím, že nie len naša cirkev, ale mnoho protestantských cirkví, slávili päťsté výročie reformácie. Prežívali sme bohatý rok, v ktorom sme mohli každú nedeľu počuť napr. čo reformácii predchádzalo, kto bol Martin Luther, ale aj to, čo reformácia priniesla. Oslavy boli veľkolepé, veď koniec-koncov išlo o päťsté narodeniny našej cirkvi, čo bezpochyby nie je málo. No ak by niekto povedal, že 502. narodeniny sa nemôžu vyrovnávať tým okružným, podľa mňa by sa mýlil.

Služby Božie pri príležitosti pamiatky reformácie sa konali v Obišovciach. Brat farár si pre nás spolu s mládežníkmi pripravil bohatý a nezvyčajný program. V chválach nás viedol Vlado Gál z Prešova a Daniel Harčar, ktorí nečakane zastúpili za kapelu, ktorá bola dohodnutá, no nemohla prísť pre náhlu poruchu auta. Aj to sa občas stáva, no je vidieť, ako Boh pracuje, a pomohol nám na poslednú chvíľu najšť veľmi dobrú náhradu. Dokonca menom podobnú kázňovému textu :).

Kristus nás oslobodil k slobode... Takto znel začiatok verša, ktorý sa stal základom kázňového textu. Je pre mňa veľmi oslobudujúci. Sloboda je jednou z najväčších hodnôt človeka, a nie každý má šťastie žiť v krajine, kde sa môže nebojácne hlásiť ku

kresťanstvu. Veď vo svete je stále vyše 60 krajín, v ktorých sú kresťania prenasledovaní pre svoju vieru alebo inak obmedzovaní. V spojení s oslavou 30. výročia nežnej revolúcie je pre nás táto jeseň veľkou oslavou slobody. Pavol však hovorí o inej slobode. O takej, ktorú si nevieme vybojovať sami, ale vydobyl nám ju Kristus. Odpustenie hriechov a dar večného života nám

dávajú tú najcennejšiu slobodu. No hneď nasleduje napomenutie: Stojte a nedajte sa! Nepadajte teda tam, odkiaľ nás Ježiš zodvihol a oprášil. Nedajte sa opäť vtiahnuť do starých hriechov, ktoré nás vedú od Boha. Nedajte sa! Výnimočnosť večera spočívala najmä v modlitebnom chodníčku, ktorý bol kvalitným časom reflexie nad našimi hriechmi a Ježišovou obetou aj za nich. Svoje hriechy sme mohli napísať na papierik a symbolicky spáliť. Súčasťou chodníčka bolo aj stanovište so svedeckými otázkami,

ktoré nás pripravili na Večeru Pánovu. Výnimočnú oslavu narodenín našej cirkvi nám pripomína kľúčenka so spomínaným veršom a list od Boha. Ak ho ešte doma máte, mám pre vás malú výzvu. Prečítajte si ho znova a utvrdte sa vo veľkých pravdách, ktoré nám Boh skrze Bibliu hovorí. Užívajte si slobodu, ktorú vďaka Bohu máme a nedajte sa!

VH

Námety pre Vaše osobné modlitby

Tento štvrtýrok vás, bratia a sestry, pozývam **k spoločným modlitbám za našich chorých bratov a sestry.** Mám v poslednom období pocit, že vážne chorých ľudí nám v našom zbore pribúda. Možno je to iba môj pocit, nerobím si žiadne štatistiky, ale akosi si viac uvedomujem, aké to majú títo ľudia ťažké. Inšpiroval ma aj list apoštola Jakuba, ktorý sme niekoľko nediel vykladali, kde v závere 5. kapitoly píše, ako by sme v cirkevnom zbore mali postupovať.

Apoštol Jakub píše: *Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí. Raduje sa niekto? Nech spieva žalmy. Je niekto chorý medzi vami? Nech si zavolá starších zboru a nech sa modlia nad ním, keď ho v Pánovom mene pomazali olejom. A modlitba z viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne. A ak sa dopustil hriechov, odpustí sa mu. Preto si vyznávajte navzájom hriechy a navzájom sa modlite za seba, aby ste sa vyliečili. Mnoho zmôže v účinkoch modlitba spravodlivého.* Jak 5,13-16.

Všimnite si, že tu nie je reč o lekároch a nemocniciach. Nemocnice vtedy ešte neboli, ale lekári áno. **Jakub nerozoberá, či má ísť veriaci človek k lekárovi, alebo sa má liečiť doma a spoľahnúť sa iba na Bohu pomoc.** Tak ako využívame iné možnosti dnešnej doby, máme využívať aj múdrosť lekárov a ich schopnosti, ktoré sú darom od Boha. Tu ide o povinnosti, ktoré máme všetci v našom cirkevnom zbore, **ak máme medzi sebou niekoho chorého.** *Otázka je, prečo Jakub povedal, že toto máme v zbore robiť?*

Ak ste boli chorí, tak viete, čo choroba spôsobuje. Najprv to, že chorého človeka izoluje od všetkých ostatných. Ste zavretý doma, trpíte, znášate bolesť, cítite sa osamelý a choroba podkopáva vašu vieru, vaše istoty, vašu radosť, vašu nádej... **Celej tej ťarche zrazu čelíte sám.** Ak máte rodinu, hľadáte podporu u nich, ak ju nemáte, bojujete s tým sám. Uvedomte si, že **väčšina ľudských životov končí smrťou práve pre chorobu.** Takže je veľmi pravdepodobné, že v závere života takejto osamelosti budeme čeliť všetci.

Čo potrebuje chorý človek, ktorý berie lieky a pomaličky sa s tou svojou chorobou trápí? Potrebuje spolupatričnosť, potrebuje cítiť, že nie je sám, že na neho niekto myslí, že má oporu v druhých ľuďoch, že na neho tí ľudia nezabudli, že niekomu chýba... Cirkev prirovnával apoštol Pavel ku telu Kristovmu a nás ľudí k jednotlivým častiam tela. Sme v našom spoločenstve prepojení, sme si blízky, sme bratia a sestry.

Tí starší zboru pri lôžku chorého nie sú kvôli tomu, aby uzdravovali. Ani k našim chorým neprichádzame, aby sme ich uzdravovali. Sme tam, aby sme prejavili záujem, prejavili bratskú lásku, aby ten chorý cítil našu podporu a tým aj podporu spoločenstva cirkvi. Jakub píše, že **...modlitba z viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne...** To neznamena, že sa po každej takejto návšteve ten chorý človek vylieči. Tvrdím to preto, lebo za tým hneď nasleduje: **A ak sa dopustil hriechov, odpustí sa mu.** Tá záchrana chorého sa dá vysvetliť aj tým, že mu budú odpustené hriechy a dá si do poriadku život s Bohom. **Jakub hovorí o zapojení spoločenstva zboru.** Toto potrebuje cítiť chorý človek.

Som vďačný všetkým, ktorí ste tieto slová pochopili už oveľa skôr a chodíte do domácností, kde máme chorých, aby ste ich potešili, povzbudili a pomohli, alebo si s tými ľuďmi sadli a venovali im svoj čas a počúvali ich. **Robíte úžasnú službu cirkvi.** Toto je Kristovo telo.

Tieto návštevy pomáhajú vyjasniť si veci života. Ten chorý človek má príležitosť otvoriť sa a rozprávať o svojom živote. Má možnosť urobiť pri tom pokánie. Preto Jakub vysvetľuje: **Preto si vyznávajte navzájom hriechy a navzájom sa modlite za seba, aby ste sa vyliečili.** Tu treba povedať, že pri mnohých chorobách už aj lekári pripúšťajú, že ich pôvod môže byť v psychike človeka. **A práve to spovedanie sa z chýb života, môže priniesť nielen duchovné zdravie, ale má to veľký vplyv aj na to telesné zdravie.**

Naším problémom je, že sme príliš racionálni, stratili sme vieru, máme mnoho pochybnosti a bojíme sa zložiť ruky pri chorom človeku a modliť sa za neho, za odpustenie jeho hriechov ale aj za jeho zdravie. Bojíme sa, žeby to nefungovalo? Priznám sa, že aj ja sám mám s tým problém a podľa slov apoštola Jakuba viem, že je to prejav mojej slabej viery.

Pripomínam všetkým nám slová apoštola Jakuba: **Mnoho zmôže v účinkoch modlitba spravodlivého.**

Modlime sa za chorých bratov a sestry v našom zbore. Vyzývam vás, bratia a sestry, aby ste našich chorých išli navštíviť a povzbudili ich.

Rozpis služieb Božích				
24.12.2019	Štedrý večer	17:00	Obišovce	deti, konfirmandi
25.12.2019	1. slávnosť vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	spevokol, mládež
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		16:00	Lemešany	
26.12.2019	2. slávnosť vianočná Pamiatka mučeníka Štefana	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	spevokol, deti
29.12.2019	Nedeľa po Vianociach Kapustnica pre presbyterov	9:30	Obišovce	Iz 61,10-62,3; G 4,4-7
		15:30	Drienovská Nová Ves	Kultúrny dom
31.12.2019	Silvester	18:00	Obišovce	
		21:00	Obišovce – zbor. miestnosť	
1.1.2020	Nový rok	9:30	Obišovce	
5.1.2020	Nedeľa po Novom roku	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 31,7-14; Ef 1,3-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
6.1.2020	Zjavenie Krista Pána mudrcom	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Lemešany	
12.1.2020	1. po Zjavení	8:00	Kysak	1M 1,1-5; Sk 19,1-7
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
19.1.2020	2. po Zjavení	8:00	Trebejov	1Sam 3,1-10; 1K 6,12-20
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
19.-26.1.	Týždeň za jednotu kresťanov		spolu so zborními Budimír, Opiná a ref. zborom Vajkovce	miesta a čas spresníme
26.1.2020	3. po Zjavení	8:00	Drienovská Nová Ves	Jon 3,1-5.10; 1K 7,29-31
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	filiálny konvent
2.2.2020	4. po Zjavení Predstavenie Krista Pána Inštalácia biskupa VD	8:00	Obišovce	
		14:00	Lemešany	
9.2.2020	Nedeľa Deviatnik		Prešov	čas spresníme
		8:00	Kysak	filiálny konvent ; Iz 43,18-25; 2K 1,18-22
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	filiálny konvent
16.2.2020	Nedeľa po Deviatniku	14:00	Suchá Dolina	
		7:30	Obišovce	Raňajky pre presbyterov
		9:30	Obišovce	Výročný zborový konvent
23.2.2020	Predpôstna	8:00	Trebejov	2Kr 2,1-12; 2K 4,3-6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
1.3.2020	1. pôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	1M 9,8-17; 1Pt 3,18-22
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
8.3.2020	2. pôstna	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	Koncert našich talentov + posedenie pri káve
15.3.2020	3. pôstna	8:00	Kysak	2M 20,1-17; 1K 1,18-25
		9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby
22.3.2020	4. pôstna	8:00	Lemešany	4M 21,4-9; Ef 2,1-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
25. - 29.3.	ProChrist		Liptovský Hrádok	
29.3.2020	5. pôstna (Smrtná)	8:00	Trebejov	Pašie +VP
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Kysak	Pašie +VP
5.4.2020	6. pôstna (Kvetná)	8:00	Drienovská Nová Ves	Pašie +VP
		9:30	Obišovce	Pašie +VP
		11:00	Trebejov	Pašie
		14:00	Suchá Dolina	Pašie +VP